

retholder status quo for de kommende år i forskningen.

Så siger regeringen: Ja ja, men vi skal nok komme op på den ene procent af bruttonationalproduktet i 2010. Vi kan jo ikke afvise, at man vil komme dertil. Det kan vi jo først konstatere, når vi når hen i 2010. Det er jeg helt med på. Men skal man foretage seriøse investeringer, så kan det ikke nytte noget, at man sådan laller derudad. Faktisk er vi længere fra 2010-målsætningen, hvad angår forskning, i dag, end vi var sidste år, fordi man blot opretholder status quo. Og hvis regeringen endelig vil opfylde målsætningen, ja, så skal man i den sidste del, i de sidste år, eller hvornår man nu vil gøre det, vælte en masse milliarder ind til forskningen, som man ikke på nogen seriøs måde kan gøre brug af.

Kl. 16.35

Den eneste reelle måde, ærlige måde, er derfor at foretage en gradvis indfasning, så man får sat mere gang i forskningen, og det skal vi ikke gøre af hensyn til nørderne, der sidder på universiteterne og grubler over de svære formler, nej, det skal vi gøre af hensyn til fremtidens arbejdspladser, de kommende generationers arbejdspladser. Det er vores ansvar, at vi genererer de næste generationers arbejdspladser.

Nu kunne jeg forestille mig, at finansministeren siger, at der ingen problemer er med olieøkonomien, at det vælter ind i statskassen med afgifter, men et eller andet sted er det jo et udtryk for, at vi er i gang med at foretage en omkalfatring, og på et eller andet tidspunkt er vi nødt til at indstille os på at skaffe en økonomi efter olien. Derfor er vi nødt til at investere i alternative energikilder, vi er nødt til at investere i en grøn omstilling, så vi får en mere miljøvenlig, energivenlig udvikling af samfundet, altså også en aktiv investering.

På samme måde er vi nødt til at sætte mere ind på hele uddannelsesområdet, både på ungdomsuddannelserne, de videregående uddannelser og de faglige uddannelser. Det er den aktive del. Og her har regeringen ikke vist gode taktik.

Så er der et andet element, som er væsentligt, det er forebyggelsen. Hvis vi skal sørge for at udvide arbejdsstyrken, sørge for, at vi kan blive længere tid på arbejdsmarkedet, så gør man det jo ikke ved, som desværre Socialdemokraterne har foreslået, at hæve pensionsalderen, at hæve efterlønsalderen og sige, at så må vi give lidt mere pisk, fordi vi skal blive længere på arbejdsmarkedet.

Man er nødt til at vende det om og sige, at man skal forbedre folks forudsætninger for at kunne blive længere tid på arbejdsmarkedet. Det kræver massive investeringer i arbejdsmiljø. Vi har 50.000, der løbende er ude af arbejdsmarkedet som følge af nedslidning, tilskadekomst og generelt dårligt arbejdsmiljø.

Vi er nødt til at skabe et sundere liv for os alle, for at vi har fysisk og mentalt overskud til at blive længere tid på arbejdsmarkedet. Her foretager regeringen ingenting, snarere tværtimod.

Det er en af grundene til, at vi i forbindelse med forebyggelse siger, at vi også er nødt til at sikre de kommende generationer et bedre liv. Og der ved vi, hvad sund kost betyder. Det ved regeringen også, eller de burde vide det.

Vi vil i øvrigt gerne kvittere for, at Socialdemokraterne nu i år er gået med på at støtte halvdelen af SF's forslag om gratis kost i daginstitutioner og folkeskole. Når vi skal gøre det, er det jo ikke bare for at sikre, at børn får noget at spise hver dag. Det er i sig selv fornuftigt. Vi skal gøre det, fordi de skal have et sundere liv, men vi skal også gøre det for at opfylde den målsætning, som regeringen er så optaget af, nemlig at øge børnenes faglige indlæring.

Får man bedre faglig indlæring ved at sige: Nu skal I skynde jer at komme i skole, I skal skynde jer at blive færdige, I skal skynde jer videre, og I skal i øvrigt sidde stille? Nej, sådan foregår det jo ikke, men al dokumentation, al forskning viser, at sundere kost og mere motion giver roligere børn i klassen, som kan få en bedre faglig indlæring. Men hvad foretager regeringen? Intet på området.

Vi er også i en situation, hvor samfundet er skruet sådan sammen, at usund kost er billigere end sund kost. Vi har simpelt hen ikke ærlige priser på mad, så også her vil SF foreslå, at man sætter ind.

Også med hensyn til den sociale retfærdighed, omfordelingen, er der store problemer. Det er jo paradoksalt, at vi i en tid, hvor vi er så rigt et samfund, at vi kan se, hvordan det private forbrug accelererer med 4 pct. om året, alene vil afsætte 0,5 pct. til at sikre vores fælles værdier. Det er bl.a. investering i fremtiden, det er bl.a. investering i, at bygningerne i kommuneskoler osv. fungerer, og at der i det hele taget foretages de nødvendige investeringer i det, der er vores fælles værdigrundlag.

Vi foreslår også, at vi går i gang med en egentlig social omfordeling. Vi har foreslået det tidligere, og jeg vil godt gentage det her: Vi fin-